

μαϊνάρω

μαϊνάρω, ρ. [<ιταλ. mainare]. **1α.** (στη ναυτική γλώσσα) υποστέλλω: «οι ναύτες μόλις μαϊνάρουν τα πανιά αρχίζουν και τα μαζεύουν». **β.** κατεβάζω: «ο λιμενεργάτης άρχισε να μαϊνάρει το φορτίο με το βαρούλκο». **2.** κατευνάζω, ηρεμώ, συγκρατώ κάποιον: «πρέπει να μαϊνάρεις λίγο το φίλο σου, γιατί αλλιώς θα γίνει καβγάς». **3.** (για κακοκαιρία) γαληνεύω, ηρεμώ: «μαϊνάρισε ο βοριάς || μαϊνάρισε η φουρτούνα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας